

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1945 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående anslag till konstnärlig utsmyckning av viss plats vid kanslihuset i Stockholm.

(4:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr Å. Wiberg väckt motion (II: 211) har hemställts, att riksdagen med bifall till statens konstråds i motionen refererade framställning om konstnärlig utsmyckning av viss plats vid kanslihuset måtte bevilja ett anslag å 50 000 kronor.

I propositionen nr 1 å kapitalbudgeten under statens allmänna fastighetsfond (bilaga 4, s. 170 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 4 januari 1945) har chefen för kommunikationsdepartementet inledningsvis anfört, att vissa framställningar inkommit från statens konstråd, vari konstrådet äskat anslag till konstnärlig utsmyckning av olika allmänna byggnader, bland andra kanslihuset i Stockholm.

Departementschefen anför vidare följande.

I fråga om statens konstfrämjande verksamhet vill jag i allt väsentligt ansluta mig till de uttalanden, som av dåvarande chefen för ecklesiastikdepartementet vid anmälan av propositionen 1937: 157 gjordes om inbegripande i vederbörande anslag till statliga nybyggnader av ett visst belopp till konstnärlig utsmyckning. Ehuru konstrådets här ifrågavarande förslag synas mig värda beaktande, finner jag mig dock med hänsyn till det statsfinansiella läget icke kunna förorda, att anslag för här avsedda ändamål för närvarande äskas av riksdagen.

Utskottet.

Såsom i motionen framhålles, har konstrådet hos Kungl. Maj:t anhållit om framställning till riksdagen om ett anslag å 50 000 kronor till konstnärlig utsmyckning av kanslihuset. Under åberopande av det statsfinansiella läget har emellertid chefen för kommunikationsdepartementet förklarat sig anse, att något dylikt anslag ej borde förekomma till vare sig kanslihuset eller vissa andra av konstrådet angivna byggnader.

På grund av den särställning, statens myndigheter och de för dem avsedda ämbetsbyggnaderna intaga, kunna enligt utskottets mening krav ställas på ej endast ett värdigt arkitektoniskt utförande av dessa byggnader utan även på en viss konstnärlig utsmyckning av desamma. Staten lär i detta avseende ej böra undandra sig att lämna den bildande konsten och dess ej

sällan ekonomiskt ganska hårt beträngda utövare det stöd, som tidigare under olika tidsperioder och skilda tidsförhållanden ansetts tillbörligt.

Här anförda synpunkter måste i alldeles särskild grad hava avseende på en byggnad, vilken såväl beträffande belägenhet som dit förlagda statsinstitutioners betydelse intager en sådan särställning som kanslihuset. Att tillse att denna angelägenhet icke åsidosättes lärer väl dock i första hand ankomma på Kungl. Maj:t. Utskottet finner sig därför icke böra på enskild motion tillstyrka, att riksdagen anvisar medel för ändamålet.

Under åberopande av vad utskottet sålunda anfört får utskottet hemställa,

att motionen II:211 ej må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 mars 1945.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 38.
